

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-01-13746 ו' ואח' נ' כ'

בפני כבוד השופטת אספרנצה אלון

בעניין: ז.ל.כ., ילידת 2011

המבקש ב.ו.
באמצעות ב"כ עוה"ד מתן חודרוב ואח'

נגד

המשיבה א.כ.
באמצעות ב"כ עוה"ד מיכאל רייכלסון

החלטה

- 1
- 2 1. בפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת הדס
- 3 גולדקורן) מיום 13.12.20 ומיום 21.12.20, בתיק תמ"ש 8509-05-19 (להלן: "**בית משפט**
- 4 **קמא**"), במסגרתן הורה על שינוי זמני השהות שהוסכמו בין הצדדים והומלצו על ידי עו"ס
- 5 לסדרי דין ואף ניתן להם תוקף של החלטה, מדובר בצמצום הלינה, מפעמיים באמצע
- 6 השבוע לפעם אחת באמצע השבוע, (להלן: "**החלטת בית משפט קמא**").
- 7
- 8 2. בבקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, מלין הוא כמעט על כל קביעותיו של בית משפט קמא
- 9 ועל דרך הילוכו. המבקש טוען כי החלטת בית משפט קמא אינה מנומקת ומפורטת במיוחד
- 10 באשר לצמצום זמני הנסיעות של הקטינה בין שתי ערים; החלטת בית משפט קמא משנה
- 11 באופן דרסטי וקיצוני את מסגרת השהות והלינה של הקטינה עם אביה ועם "אחותה" -
- 12 בתה של בת זוגו, איתה מקיימת הקטינה קשר אחאי ייחודי, וגורמת נזק של ממש לקטינה.
- 13 התסקיר, העומד בבסיס החלטת בית משפט קמא, מבוסס על תשתית שגויה ודלה אשר
- 14 אינה בטובת הקטינה; קיימת סתירה פנימית בין הרישא להחלטה לבין נוסח גוף ההחלטה
- 15 ונימוקיה; מעבר הקטינה לרמת גן הוא הסעד העיקרי בתביעה ולפיכך שגה בית משפט קמא
- 16 משקבע כי "בשלב זה טובת הקטינה אינה עולה בקנה אחד עם מעבר לרמת גן" ועוד. בד
- 17 בבד הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה.
- 18
- 19 3. המשיבה בתשובתה טענה כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור, שכן בית משפט קמא
- 20 שקל את טובתה של הקטינה, בחן את מכלול השיקולים, נדרש לתסקירי עו"ס לסדרי דין,
- 21 שמע את הקטינה והורה על מינוי מומחה לצורך אבחון המסוגלות ההורית. המבקש פעל
- 22 בחוסר תום לב, הסתיר מהמשיבה, מעו"ס לסדרי דין ומבית המשפט כי ביצע דה פקטו את
- 23 מעבר הקטינה מחדרה לרמת גן עו"ס לסדרי דין נחקרה ארוכות על תסקירה, והמלצתה
- 24 החד משמעית הייתה כי אין לאפשר הסדר של משמורת משותפת במצב בו המבקש העתיק

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 13746-01-21 ו' ואח' נ' כ'

את מקום מגוריו מחדרה לרמת גן וכי טובת הקטינה היא לצמצם את ימי הלינה בבית
אביה בשל המעבר, אשר נעשה בפועל מבלי לקבל את אישור בית המשפט.

4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 19.1.21 חזר כל צד על טענותיו. בתמצית אומר כי ב"כ המבקש
טען כי משהסכימה המשיבה למשמורת משותפת ולזמני שהות פעמיים בשבוע, כולל לינה
של הקטינה בבית המבקש, ומשעו"ס לסדרי דין בתסקירה מיום 10.19.21** ממליצה אף
היא על משמורת משותפת ועל אותם זמני שהות, לא היה מקום לשינוי ההמלצות
וההסכמות, כאשר לא הונח לכך כל בסיס וכל נימוק. בתסקיר האחרון העו"ס לא דיברה
עם יועצת בית הספר ולא עם המחנכת, ולא היה רקע עובדתי להתרשמות העו"ס כי הקטינה
סובלת מעייפות בשל מרחק הנסיעות. קשייה החברתיים של הקטינה היו ונותרו, ואינם
נובעים מהנסיעות בין הערים. האב לא העתיק ולא שינה שום דבר במרקם חייה של הקטינה
ולכן לא היה מקום לשנות את זמני השהות בין האב לבין הקטינה, במיוחד כאשר לקטינה
קשר טוב ומיטיב עם אביה. צמצום זמני השהות וביטול הלינה פוגעים בקטינה, שנאלצת
להסתובב ברחובות עם אביה. החלטת בית משפט קמא קטועה ואין בה נימוק אחד באשר
לשינוי בהסדרי הלינה.

5. מנגד טען ב"כ המשיבה כי ההחלטה מבוססת ושקולה. בפני בית משפט קמא הונחו שני
תסקירים מקיפים ומעמיקים ועו"ס לסדרי דין נחקרה פעמיים על ידי הצד שכנגד.
ההחלטה הראשונה, שקבעה משמורת משותפת וזמני שהות רחבים, ניתנה על יסוד
הצהרתו חסרת תום הלב של המבקש כי הוא מתגורר בחדרה וכי הקטינה לנה בדירתו
בחדרה. בפועל המבקש החל להלין את הקטינה ברמת גן מבלי לקבל את הרשות לכך, ובכך
שינה המבקש שינוי משמעותי ועמוק את מרקם חייה של הקטינה. המבקש יכול לקיים את
זמני השהות הקודמים, ובלבד שיחזור להתגורר בעיר חדרה, אך משעבר להתגורר ברמת
גן, יש מקום לשינוי זמני השהות, כפי שהמליצה עו"ס לסדרי דין.

6. לאחר ששבתי ועיינתי בעמדות הצדדים בכתב ובעל פה, בהחלטת בית משפט קמא,
בתסקירים מיום 5.20.21**, 9.20.21**, ו-11.19.21**, בפרוטוקול הדיון מיום 21.10.21 ו-
16.1.20, אני נותנת רשות ערעור, דנה בבקשה כבערעור ודוחה את הערעור. טובתה של
הקטינה נבחנת מעת לעת על פי השינויים באורחות חייה. משקבע בית משפט קמא, על יסוד
התשתית העובדתית שעמדה בפניו והתרשמותו הישירה מהצדדים, מהקטינה ומעו"ס
לסדרי דין, כי טובתה של הקטינה מחייבת צמצום זמני השהות, אין מקום להתערב
בהחלטה זו, קל וחומר משמדובר בהחלטה זמנית וכאשר בית משפט קמא הורה על מינוי
מומחה לאבחון המסוגלות ההורית.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 13746-01-21 ו' ואח' נ' כ'

7. בחנתי את טענותיו המרובות של המבקש בבקשתו, ומצאתי כי יש לדחותן. לטענת המבקש
 כי בית משפט קמא הכריע למעשה בתביעה העיקרית בשאלת מעבר הקטינה למגורים
 ברמת גן, לא מצאתי תימוכין בהחלטה. כל שקבע בית משפט קמא הוא כי **בשלב זה** טובת
 הקטינה אינה עולה בקנה אחד עם מעבר לרמת גן. מדובר בהחלטה **זמנית** שתשוב ותיבחן
 על ידי בית משפט קמא, ולא בכדי הורה בית משפט קמא על אבחון מסוגלות הורית לשני
 הצדדים. ההפניה לאבחון מלמדת כי בית משפט קמא מודע להשלכות המעבר על טובתה
 של הקטינה, ולצורך בדיקה מעמיקה של טובתה וחלוקת זמני השהות של הקטינה עם
 הוריה, הורה על הפניה למומחה ולא הסתפק בתסקירי עו"ס לסדרי דין.
8. לא מצאתי להתעכב יתר על המידה על טענת המבקש כי ההחלטה אינה סדורה, מכיוון
 שהרישא לה הוא מעבר הקטינה למגורים עם האב ובת זוגו ברמת גן, ותוכנה הוא איסור
 הלנת הקטינה ברמת גן. הטעם לכך נובע מהעובדה כי החלטה זו ניתנה בהמשך לדיון
 שהתקיים בפני בית משפט קמא ביום 21.10.20 - כך פתח בית משפט קמא את החלטתו,
 ובמוקד הדיון עמדה שאלת זמני השהות והלינה. יתרה מזו, שאלת היקף הסדרי הלינה
 וזמני השהות קשורה בטבורה למקום המגורים - האם שני ההורים מתגוררים בחדרה או
 שגרים בערים נפרדות, האם בחדרה והאב ברמת גן.
9. לטענת המבקש, התסקיר לוקה בחסר, שכן עו"ס לסדרי דין לא בדקה לעומק את השפעת
 המעבר על הקטינה ולא דיברה עם הגורמים המהותיים. נאמר כי אכן יש מקום לבדוק את
 התרשמותם של הגורמים המקצועיים, אך לעת ההיא מרבית לימודי הקטינה התרחשו
 באמצעות הזום. יתרה מכך, מעיון בתשובותיה של העו"ס בחקירה הנגדית עולה כי היא
 בחנה את טובתה של הקטינה הספציפית והתרשמה מקשייה - **"זה נרשם שיש לה בעיות
 חברתיות, בעיות רגשיות, שהיא תלושה, שהיא לא יודעת איפה היא לומדת, איפה היא
 הולכת ללמוד, איפה היא תגור, כשמופעל עליה לחץ ושהמעבר לרמת גן יפתור את כל
 קשייה החברתיים"** (עמ' 13, ש' 27-29 לפרוטוקול מיום 21.10.20). **"...לילדה היו בעיות
 וקיימות לה בעיות גם היום, וחלק מהקושי שלה כרגע זה אי הידיעה מה הולך להיות
 איתה. ש. וזה נובע גם מההלנה עצמה? ת. גם כן. גם כן, כי מבטיחים לה שתכף הדברים
 יסתדרו ותכף היא תעבור בית ספר, יהיה לה חדר קבוע, בית אחר"** (עמ' 14, ש' 7-3). באשר
 לטענה לעייפות הקטינה, השיבה עו"ס לסדרי דין **"עלו טענות של חוסר פניות של הילדה
 ללמידה, אם זה מעייפות, אם זה ממאבק, מהמחשבות שלה שהיא לא יודעת לאן היא
 שייכת. קשה לקשר מה קשור למה... ילדה שמפוצלת בין בית ספר בעיר אחת וחוגים אחר
 הצהריים בעיר אחרת בטוח תסבול מבעיה חברתית"** (עמ' 17, ש' 9-1). המלצות העו"ס
 לסדרי דין לא נסתרו חרף חקירתה הארוכה על ידי ב"כ המבקש. לאחר כל אלה מצא בית
 משפט קמא לאמץ את הסדרי השהות בהיותם משקפים את טובתה של הקטינה. מעל הכל
 אשוב ואזכיר כי בית משפט קמא הורה על מינוי מומחה שיאבחן את ההורים ויגיש את

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 13746-01-21 ו' ואח' נ' כ'

חוות דעתו באשר למסוגלותם ההורית, וכאמור מדובר בהחלטה זמנית, שניתנה על יסוד תשתית ראייתית מספקת.

10. טענת המבקש כי בית משפט קמא אימץ את המלצות התסקיר ללא נימוק היא טענה שלא אוכל לקבלה, שהרי בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי הוא עיין בתסקירים שהוגשו, בדיווח שמיעת הקטינה, שמע בעצמו את הקטינה והתרשם מדבריה של עו"ס לסדרי דין. בל נשכח את שנכתב בתסקיר מיום 14.5.20, כי "מתיאורי שני ההורים אנו למדים כי אם בתחילה הלין האב את הבת פעם אחת באמצע השבוע ברמת גן, עכשיו מדובר על פעמיים, ואף כי האב מחזיק בדירה בחדרה, בפועל הוא מקיים את חייו ברמת גן... ההמלצה על לינה פעמיים באמצע השבוע הייתה מתוך מידע שהאב מתגורר בחדרה... האב תיאר מציאות בה הבת מתעוררת ב-6:30 ויוצאת כעבור כ-20 דקות מביתו על מנת להגיע לבית הספר, ובכל פעם שלא לקח אותה לרמת גן היא בכתה וביקשה לנסוע. אנו מתרשמים כי זמני השהות שמתקיימים כיום (ימי שני ורביעי) גורמים לילדה מעברים מרובים מדי יום והמרחק בין הבתים מייצר שהות ממושכת בנסיעה, בייחוד בימים בהם יש צורך להגיע למסגרת החינוכית ולתפקד בה בהמשך היום" (ראו עמ' 2 לתסקיר מיום 14.5.20). כן ראו תשובתה בחקירה הנגדית, "...ואגיד את זה גם בריש גלי, אני עמדתי פה בדיון בחודש ינואר וביקשתי להתחיל זמני שהות כי לקטינה יש שני בתים במרחק הליכה מבית ספר. טרום עידן הקורונה ובפועל מה שנודע לי זמן קצר אחר כך, שבוע-שבועיים אחרי, שבפועל מאותו רגע האבא התחיל להלין אותה ברמת גן, רשם אותה לחוג ברמת גן, אלה לא היו ההמלצות שלי, ואם הייתי נדרשת להמליץ ולבדוק אם כן או לא מתאימה לינה ברמת גן, אולי היו נעשות פעולות אחרות. הפעולות שנעשו היו על סמך זה שלאב יש דירה במרחק הליכה מבית ספר" (עמ' 12, ש' 26-30 לפרוטוקול מיום 21.10.20).

11. בעיקר אשוב ואדגיש כי הערכאה הדיונית היא זו שהתרשמה מהקטינה באופן ישיר, מתשובות עו"ס לסדרי דין, שנחקרה בפניה פעמיים, מהתנהלות הצדדים לאורך ההליך וממצג השווא שהציג המבקש. על יסוד כל אלה קבע בית משפט קמא:

9. לאחר שעיינתי בתסקירים שהוגשו, בדיווח שמיעת הקטינה, שמעתי את הקטינה ואת דבריה של עו"ס לסדרי דין, אני סבורה כי בשלב זה טובת הקטינה אינה עולה בקנה אחד עם מעבר לרמת גן וכי יש לחזקה ולסייע להמשיך בחייה בסביבתה המוכרת והבטוחה, תוך התמודדות עם הקשיים הקיימים, לרבות קשיים חברתיים.

מכיוון שהקטינה אמרה מפורשות כי אין צורך לחסות שום אמירה שלה מפני ההורים, אציין רק כי ריבוי שיעורי חקלאות בבית הספר ברמת גן, הימצאו של פארק בסמוך לבית ברמת גן, או קיומן של ברזיות שבורות בבית הספר בחדרה, אינן סיבות למעבר, כאשר מדברי הקטינה עלה עוד כי אביה עובד עד שעות אחר הצהריים המאוחרות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-01-13746 ו' ואח' נ' כ'

התרשמתי כי הקטינה פיתחה ציפיות רבות ביחס למעבר, שספק רב אם ניתן להגשימן.

האב נהג, לטעמי, בחוסר תום לב, כאשר לאורך תקופה ארוכה יצר מצג כאילו הוא ממשיך להתגורר בחדרה, ואט אט החל להלין את הקטינה ברמת גן, מקום מגוריו עם בת זוגו החדשה, רשם אותה לחוג שם והתרשמתי כי החל לטעת בה את רעיון המעבר לרמת גן.

אני מורה כי במהלך בימי חופשת החנוכה, בין התאריכים -13.12.20 (מיום ראשון ועד יום שישי), הקטינה תלון אצל האב בימים שני ורביעי".

סוף דבר

12. ניתנת רשות ערעור לבקשה, דנתי בה כבערעור ומצאתי שיש לדחותה.

אני מחייבת את המבקש לשלם הוצאות משפט למשיבה בשיעור של 3,500 ₪, אשר ישולמו מתוך הפיקדון שהפקיד המבקש. היתרה תושב לו באמצעות בא כוחו.

13. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים, תפעל בעניין העירבון בהתאם ותסגור התיק.

ההחלטה מותרת לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

אספרנצה אלון, שופטת